

Als Frits 's avonds in bed ligt, kan hij zijn gedachten niet van dat geheimzinnige huis afhouden. Die kat kan daar toch niet alleen wonen? Die moet toch een baas hebben? Of kan dat wel? Misschien heeft die kat dat huis wel helemaal voor zichzelf! Hoe zou het er daar dan uitzien, van binnen? Leven er misschien meer katten, of andere dieren? Morgen ga ik op onderzoek uit, denkt Frits als hij in slaap valt.

De volgende dag is Frits al vroeg op. Meteen na het ontbijt gaat hij op pad. Hij begint bij de voorkant van het huis. Bij het tuinhekje staat een brievenbus, met het huisnummer: 95. Daarachter is alleen maar groen. Tussen alle planten en struiken kun je vaag nog zien waar vroeger het tuinpad is geweest. Frits raapt al zijn moed bijeen en begint het spoor te volgen. Het gaat best goed. Het pad loopt een beetje naar rechts, en dan een beetje naar links. En dan staat Frits ineens voor een dikke, stekelige struik. Het pad is totaal verdwenen.

Frits loopt terug, de tuin uit en om het huizenblok heen, naar de achtertuin van het huis. Daar is geen tuindeur, zoals bij de andere huizen. Naast het schuurtje staan de groene en de grijze container. En een stukje verderop staat een fiets, helemaal overwoekerd. Verder kun je eigenlijk niets zien. Frits blijft staan. Durft hij het echt? Door de voortuin van een huis lopen, naar de voordeur, dat mag gewoon. Dat doet de postbode ook, en iemand met een collectebus. Maar zomaar de achtertuin van iemand anders inlopen... Frits aarzelt. Plotseling schiet er iets voor zijn voeten langs. De grijze kat! Nu weet Frits zeker dat die daar woont.

Hij sluipt voorzichtig de tuin in. Ook hier is het een wildernis, maar er lijkt toch een soort paadje te lopen. Frits loopt voetje voor voetje. Het is hier veel donkerder dan in de brandgang. Vlak achter het schuurtje staan twee hoge bomen, hun schaduw valt over de tuin. Wat is dat? Frits' voet blijft ergens achter haken. Het voelt als een elektriciteits snoer. Nee, het is een stengel van een plant, die recht over het pad groeit. Frits maakt zijn voet los en loopt voorzichtig verder. Hij rilt als er een spinnenweb aan zijn gezicht plakt. Vanonder een struik klinkt een luid geritsel. Frits blijft staan. Gelukkig, het is maar een merel. Hij hipt over het paadje en verdwijnt weer in de struiken aan de andere kant.

Frits komt steeds dichterbij het huis. Door de takken heen kan hij het zien. Het grote raam is helemaal begroeid met klimop, maar de achterdeur is zichtbaar. En ja, daar zit ook een kattenluikje... Pas als Frits vlak bij is, kan hij door het keukenraam naar binnen kijken.